

## Veckans växt v. 30 2006

### Tigerlilja - *Lilium lancifolium*

**Tigerliljan kommer ursprungligen från nordöstra Asien och Japan. Den har odlats i detta område som grönsak i mer än 1000 år. Smaken lär nästan vara som potatis.**

Den första europé som beskrev liljan var Linnés lärjunge Carl Peter Thunberg som var i Japan 1794. Han skickade hem några lökar till Uppsala, men tyvärr så klarade inte lökarna resan. Nio år senare, 1803, hittade William Kerr som var utsänd av Kew Garden, tigerliljan i Asien och skickade hem lökar. Denna gång överlevde de. Den kom troligen till Skandinavien under 1820-talet.



Tigerliljan är en av de mer lättodlade liljorna och blommor i augusti - september. Blommorna är hängande och har bakåtböjda kronblad precis som krolliljan (*L. martagon*). Tigerliljan kan ha upp till 20 blommor som är orangea med chokladbruna stänk. Stjälken är mörkfärgad och täckt med vitt hår. I bladvecken bildas svarta bubiller, groddknoppar, som ramlar av och gror till nya plantor. Bladen är lansettlikna, långa och smala, därav dess latinska namn. Något som man ska vara uppmärksam på när det gäller tigerliljan är att den ofta kan föra med sig ett virus som lätt överförs till andra liljor men som inte märks på tigerliljan.

Det finns flera underarter; *L. lancifolium* 'Flora Pleno' - en fylldblommig sort, gul tigerlilja *L. lancifolium* var. 'Flaviflorum' och stor tigerlilja *L. lancifolium* var. 'Splendens'. Den stora och fyllda tigerliljan hittades i slutet av 1800-talet medan den gula tigerliljan upptäcktes 1935.

Bild 1. Walter Cranes teckning på tigerliljans förvandling ur boken "Flora's Feast", 1892.

Text: Programmet för odlad mångfald, Pom